

COLUMBOFILIA, HOBY SAU NECESITATE

Porumbelul este una dintre primele păsări îmblânzite de om. Despre această pasăre se vorbește în scrierile vechi grecești și egiptene. De altfel, porumbelul a fost ales de Noe în timpul Potopului să găsească uscatul.

În lume se găsesc peste 300 de rase de porumbei care sunt împărțite în trei categorii: porumbei de ornament, porumbei de carne și porumbei de zbor.

Una dintre cele mai vechi și mai apreciate categorii sunt porumbeii de zbor, cunoscuți sub denumirea de voiajori sau călători.

Încă de pe vremea Imperiului Roman, aceștia erau folosiți pentru comunicarea la distanță. În decursul secolelor, ei au cunoscut și alte întrebuințări, care, cu timpul, au dus la îmbunătățirea calităților și performanțelor acestor porumbei.

La începutul secolului al XX-lea, porumbelul voiajor a fost inclus în serviciul militar, fiind folosit în nenumărate misiuni în timpul celor două războaie mondiale.

Europa rămâne continentul în care au fost obținute rezultate remarcabile în creșterea și perfecționarea acestei rase de porumbei. Crescătorii din Belgia, Germania, Italia și Franța au făcut din porumbelul voiajor un adevărat campion. În România, el a fost folosit de la începutul secolului al XX-lea, dar mai ales în perioada interbelică, inițial doar de armată pentru transmiterea de mesaje, apoi și de particulari. Aducându-se porumbei voiajori din Belgia, Franța și Cehoslovacia, s-a creat, în țara noastră, o adevărată industrie de creștere a lor. Asociațiile de crescători de porumbei organizează în fiecare an concursuri interne și internaționale în care porumbeii din România au câștigat și câștigă locuri fruntașe.

Un fapt mai puțin obișnuit, dar nu necunoscut, este că, de-a lungul timpului, porumbeii s-au numărat printre cei mai buni spioni. Având abilitatea de a da din aripi în timpul zborului cu o frecvență de până la 10 ori pe secundă, porumbeii de curse pot zbura chiar și 16 ore fără odihnă. Acest lucru nu a rămas neexploatat de către armată.

Porumbeii voiajori erau vânați în timpul războaielor, pentru că se considera că transportă mesaje secrete ale inamicului. În Franța un porumbel de curse, în timpul primului război mondial, pe nume "Cher Ami", a rămas cunoscut pentru că și-a încheiat misiunea cu succes prin transportarea la destinație a unui mesaj vital, respectiv locația unui batalion militar. "Cher Ami" a primit distincția "Croix de Guerre" pentru eroismul său, iar la scurt timp, a murit din cauza rănilor provocate de un glonț care l-a atins. În al doilea război mondial, porumbelul călător "Gi Joe" (foto) a salvat peste o mie de soldați aliați, ducând mesajul la destinație.

În vara lui 1942, un submarin britanic a fost lovit de o bombă germană și s-a scufundat. În submarin mai trăiau 28 de persoane. Căpitanul a pus o pereche de porumbei călători într-o cutie specială închisă ermetic și a lansat-o ca o torpilă. Cutia s-a ridicat la suprafața mării și capacul s-a deschis automat la momentul prestabilit. Porumbeii au zburat cu semnal SOS spre baza britanică de submarine. Unul dintre cei doi porumbei s-a rătăcit, dar celălalt a reușit să ajungă la baza britanică pe o furtună cumplită, parcurgând peste 400 km într-un timp record. Persoanele din submarin

au fost salvate. Pentru a-și exprima recunoștința față de porumbei, marinarii britanici au ridicat un monument special pentru această pasăre.

Serviciile britanice de spionaj au avut, la sfârșitul celui de al doilea război mondial, un plan secret de dresare a porumbeilor pentru a zbura spre ținte inamice, transportând cantități mici de explozibil sau arme biologice. Spionajul britanic a înființat chiar așa-numitul „Comitet al porumbeilor”, care trebuia să strângă și să păstreze informații prețioase obținute în timpul dresării păsărilor pentru a duce mesaje. Documentele Secției de informații a Biroului de război, recent declassificate din Arhivele Naționale, avertizau că „activitatea de cercetare asupra porumbeilor nu va stagna” și, în cazul în care Marea Britanie nu va continua experimentele, „alte puteri o vor face”. Printre experimente se numără și cel de antrenare a porumbeilor pentru transportul de explozibil către țintele inamice. Mai mult, comandorul de aviație W.D.L. Rayner a sugerat inserarea unui „agent biologic” în explozibil. Acesta credea că astfel de idei revoluționare pot modifica modul de luptă și a beneficiat de un oarecare sprijin chiar din partea directorului MI6 din timpul războiului, Sir Stewart Menzies.

În ciuda focurilor inamice, porumbeii mesageri au avut o rată de succes de 98% în misiunile zburate în cel de-al doilea război mondial. Porumbeii s-au dovedit utili chiar și în războiul din Golf, deoarece mesageria prin ei nu era afectată de blocajele electronice.

În prezent, armatele franceză, suedeză, israeliană și chineză folosesc în continuare porumbei voiajori pentru misiuni.

Iată că soldații provin, uneori, de unde te aștepți mai puțin!

Cosmin Motorgeanu

BIBLIOGRAFIE:

- ✓ Buletinul columbofil nr. 2 din 1992
- ✓ Buletinul columbofil nr. 1 din 1995
- ✓ „Porumbelul călător” de Georgică Popescu